

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620203623
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7620203623.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobkyne: P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. D.. R. XX, R. P. proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53255739, v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok alebo o určenie, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 3. februára 2021 č.k. 8Csp/101/2020-158

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením uvedeným v záhlaví zastavil konanie v súlade s § 161 Civilného sporového poriadku (CSP) a priznal žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Zastavenie konania odôvodnil existenciou prekážky právoplatne rozhodnutej veci „res iudicata“ podľa § 230 CSP, ktorá predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že žalobkyňou v konaní uplatnený nárok týkajúci sa vyhodnotenia platnosti úverovej zmluvy zo dňa 4.8.2009 č. 3908008495 a č. 6005066233, existencie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, resp. bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy už bol predmetom iného súdneho konania, keď žalobkyňou vymedzené sporné okolnosti boli záväzne vyriešené ako predbežná otázka v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 16Csp/149/2019. V uvedenom spore vo vzťahu medzi totožnými sporovými stranami, ale v opačnom procesnom postavení, súd na základe návrhu EOS KSI Slovensko s.r.o. rozhodol o záväzku žalobkyne ako dlžníčky z úverovej zmluvy č. 6005066233, ktorej súčasťou bola aj úverová zmluva č. 3908008495 zo dňa 4.8.2009 tak, že platobným rozkazom zo dňa 4.12.2019 č.k. 16Csp/149/2019-27 jej uložil povinnosť na plnenie sumy 320,61 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 30.4.2019 do zaplatenia. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2019, keď odpor žalobkyne, v ktorom uplatňovala rovnaké námietky ako v tomto spore žalobou vo veci samej, bol odmietnutý ako oneskorený. Súd konštatoval, že platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť, má účinky právoplatného rozsudku, preto ho súd už v inom konaní preskúmať nemôže. Poukázal na § 299 CSP, v zmysle ktorého súd pred vydaním platobného rozkazu skúmal existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v spornej úverovej zmluve, majúcej charakter zmluvy spotrebiteľskej. S odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/125/2016 súd prvej inštancie zdôraznil, že konanie o žalobe na splnenie povinnosti predstavuje prekážku už začatého konania pre konanie o žalobe o určenie, pretože práve v konaní o žalobe na plnenie sa rieši aj otázka, či tu právo zo zmluvy je alebo nie je. Pretože o povinnosti žalobkyne ako dlžníčky na plnenie už bolo

rozhodnuté platobným rozkazom, ktoré konanie je právoplatne ukončené, čo znamená, že súd v konaní o žalobe na plnenie ustálil, že úverová zmluva je platná, neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a žalobkyňa ako dlžníčka je povinná na splnenie záväzkov z nej vyplývajúcich, nemôže o totožných nárokoch žalobkyne rozhodovať súd v inej veci. Právoplatné rozhodnutie o žalobe na plnenie, vylučuje konanie o určovacej žalobe žalobkyne. Zohľadňujúc tento neodstrániteľný nedostatok procesných podmienok konania, konanie o žalobe žalobkyne zastavil. O nároku na náhradu trov rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Pretože žalobkyňa zodpovedala z procesného hľadiska za zastavenie konania, priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu procesne úspešnému žalovanému.

3. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa, paušálne uplatňujúc všetky odvolacie dôvody okrem odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c/ CSP. V odvolaní uviedla, že riadne odôvodnila žalobu, podložila ju dôkazmi, od právneho predchodcu žalovaného, resp. žalovaného neobdržala žiadne upomienky či výzvy na zaplatenie, aj keď mohla od úverovej zmluvy odstúpiť, od nej neodstúpila, pričom úverová zmluva bola splatená, preto vôbec nechápe ako mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na žalovaného. Pokiaľ bola pohľadávka splatená a ukončená, súd neprávom rozhodol platobným rozkazom iba na základe neoprávnených podkladov zo strany žalovaného. Nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie, aby úverová zmluva bola predmetom preskúmania vo veci sp.zn.16Csp/149/2019, a tvrdila, že pokiaľ má naliehavý záujem na rozhodnutí súdu žalovaný, má aj ona, a ak došlo k postúpeniu pohľadávky na žalovaného, prešli na neho všetky práva a povinnosti, nielen peňažná čiastka. Ďalej sa podrobne vyjadrila k dôvodom, pre ktoré považovala zmluvné podmienky v úverovej zmluve za neprijateľné, resp. zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a teda neplatnú, z ktorých dôvodov tvrdila nesprávne právne posúdenie nároku. Žiadala preto, aby jej odvolaniu bolo vyhovené v celom rozsahu a rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec mu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zopakoval, že o nároku zo zmluvy o úvere č. 6005066233, ktorá bola súčasťou úverovej zmluvy č. 3908008495 zo dňa 4.8.2009, ktorá bola dňa 29.4.2019 postúpená na žalovaného zmluvou o postúpení pohľadávok z pôvodného veriteľa Home Credit a.s. bolo rozhodnuté v skrátrenom konaní vydaním platobného rozkazu dňa 4.12.2019 č.k. 16Csp/149/2019-27, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2019. Zmluva bola teda preukázateľne predmetom súdneho prieskumu, preto rozhodnutie o plnení je prekážkou pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo je alebo nie je, ako sa toho domáha žalobkyňa v danej veci, čo vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/115/2012. Podporne poukázal aj na rozhodnutie iných krajských súdov, keď platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, má účinky právoplatného rozsudku, a ak ním bolo rozhodnuté o žalobe na plnenie majúcej skutkový základ v úverovej zmluve, ktorá je predmetom žaloby o určenie, rozhodnutie vo veci o plnení peňažnej povinnosti z tejto zmluvy predstavuje prekážku už rozhodnutej veci pre konanie o určenie neplatnosti totožnej úverovej zmluvy. Pokiaľ sa žalobkyňa domáha určovacou žalobou neplatnosti zmluvy, resp. vyslovenia, že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, domáha sa prejednávania veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté a nemá na takomto rozhodnutí naliehavý právny záujem. Proti platobnému rozkazu neuplatnila žalobkyňa riadne a včas opravný prostriedok, teda nerešpektovala všeobecnú právnu zásadu „právo patrí bdelym“, pričom podanou žalobou sa snaží o nezákonné opätovné preskúmanie rozhodnutia vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté. Z uvedených dôvodov navrhoval, aby bolo napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdené a uplatnil si náhradu trov konania.

5. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Rozhodnutie je vo výrokoch vecne správne, preto ho odvolací súd v zhode s § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/ e/, f/,g/, h/ CSP. Skúmanie splnenia procesných podmienok v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Ide o podmienky, definované v § 161 ods. 1 CSP, za ktorých súd môže vo veci konať a rozhodnúť. Ak ide o odstrániteľnú podmienku, súd sa

pokúsi odstrániť ju a v prípade neodstrániteľnej podmienky konanie zastaví. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia procesných práv priznaných jej v súdnom konaní na účely ochrany jej práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, ktoré nespĺňa požiadavky vymedzené § 220 ods. 2,3 CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.). Nevykonanie relevantných navrhnutých dôkazov (odvolací dôvod v § 365 od. 1 písm. e/ CSP) je pochybením súdu vtedy, ak tento dôkaz je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný vtedy, ak strana sporu oprávnene uplatní nové dôkazné prostriedky za splnenia podmienok upravených § 366 CSP (novoty v odvolacom konaní), z ktorých vyplynie skutkový stav, ktorý je v zrejmom rozpore so zisteným skutkovým stavom tvoriaci základ napadnutého rozhodnutia, teda je zřejmé, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav, ktorý ako základ rozhodnutia neobstojí. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

8. Žiadny zo žalobkyňou vymedzených odvolacích dôvodov nebol naplnený. Súd prvej inštancie na základe správne ustáleného skutkového stavu veci a jeho právneho posúdenia dospel k správne mu záveru o totožnosti prejednávanej veci s právoplatne ukončeným konaním sp.zn. 16Csp/149/2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves, čo zakladalo prekážku „rei iudicata“ už rozhodnutej veci, pre ktorú musel konanie o žalobe žalobkyne zastaviť pre nedostatok procesných podmienok konania. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, aby vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z konania nevyplývajú alebo nevyšli najavo, alebo aby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, alebo aby v jeho hodnotení bol logický rozpor. Aj keď žalobkyňa uplatnila ako dôvod odvolania aj existenciu novôt v odvolacom konaní (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.g/ CSP), žiadne také dôkazné prostriedky neoznačila, a z povahy veci, ani neprichádzali do úvahy. Súd v konaní aplikoval tiež zodpovedajúcu právnu úpravu, a použité právne normy aj správne vyložil. Odvolací súd nezistil žiadne porušenie procesných práv ani inú vadu konania, ktoré by mohli mať za následok porušenie práva na spravodlivý proces a nesprávne rozhodnutie vo veci, z ktorých dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil v zhode s § 387 ods. 1 CSP.

9. Ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova (§ 230 CSP).

10. Podľa § 299 ods. 2 CSP, ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná.

11. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 161 ods. 2 CSP).

12. V konaní bolo nesporným, že žalobkyňa a právny predchodca žalovaného Home Credit a.s. uzavreli dňa 4.8.2009 spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. 390800849, ktorá bola vedená ako úverový prípad č. 6005066233, a podľa obsahu zmluvných podmienok sa vzťahovala na poskytnutie úveru na kúpu tovaru a revolvingový úver. Pohľadávka veriteľa Home Credit a.s. z uvedenej zmluvy bola postúpená na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019. Nový veriteľ EOS KSI Slovensko, s.r.o si v konaní pred súdom uplatnil z uvedenej zmluvy voči žalobkyni ako dlžníčke nesplnený záväzok v rozsahu 320,61 eur s úrokmi z omeškania 8% ročne od 30.4.2019 do zaplatenia, ktorému návrhu Okresný súd Spišská Nová Ves vyhovel platobným rozkazom zo dňa 4.12.2019 č.k. 16Csp/149/2019-27. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 28.12.2019.

13. Predpokladom vydania platobného rozkazu v konaní č.k. 16Csp/149/2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves bolo vyriešenie právnej otázky, ktorú súd posudzoval ako otázku predbežnú vo vzťahu k peňažnej povinnosti dlžníka - žalobkyne a to, či tento nárok vyplýva z platne uzavretej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V konaniach o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy v súlade s princípmi ochrany slabšej strany sporu - spotrebiteľa, je súd podľa § 299 CSP ods. 2 CSP povinný z úradnej moci skúmať existenciu takýchto neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, z titulu existencie ktorých môže byť úverová zmluva neplatná resp. bez úrokov a bez poplatkov. Až na základe vyriešenia tejto otázky mohol súd vyhovieť návrhu na vydanie platobného rozkazu. Pokiaľ súd zaviazal žalobkyňu na plnenie zo spornej úverovej zmluvy platobným rozkazom, tak vychádzal z právneho záveru, že nárok je uplatňovaný z platnej zmluvy, ktorá neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Platobný rozkaz, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná na plnenie zo spornej úverovej zmluvy č. 3908008495 zo dňa 04.08.2009, a ktorý záväzok bol vedený ako úver č. 6005066233, nadobudol právoplatnosť 28.12.2019 potom, čo bol odmietnutý ako oneskorený odpor žalobkyne (v rozkaznom konaní v postavení žalovanej) proti platobnému rozkazu, v ktorom odpore uvádzala rovnaké námietky ako v žalobe v preskúmvanej veci. Napriek tomu, že vyhodnotenie existencie neprijateľných zmluvných podmienok a teda platnosti a bezúročnosti úverovej zmluvy bolo v konaní o vydaní platobného rozkazu riešené len ako predbežná otázka, nie je prípustné v zmysle zásady „ne bis in idem“ (nie dvakrát o tej istej veci) vyjadrenej aj v § 230 CSP, aby táto predbežná otázka bola súdom vyhodnotená inak v konaní o určení medzi totožnými stranami sporu. Pokiaľ totiž strany sporu môžu dosiahnuť v konaní pred súdom ochranu svojich práv a oprávnených záujmov žalobou na plnenie, nie je daná prípustnosť žaloby na určení (§ 137 CSP), z ktorých dôvodov v súlade s princípom právnej istoty žaloba na plnenie predstavuje z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre žalobu na určení. Bolo by v rozpore so zásadami právneho štátu, ak by otázku významnú pre rozhodnutie vo veci samej, vychádzajúcu zo zhodných skutkových okolností, teda v danom prípade zo zhodnej úverovej zmluvy, medzi totožnými stranami sporu bolo možné riešiť odlišným spôsobom (R 110/03, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/42/06). Pre vyhodnotenie toho, či existuje prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je určujúce, ako bolo v predošlom prípade po právnej stránke vo veci rozhodnuté, či ako bol posúdený skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania a táto prekážka tu existuje aj v prípade, ak by bol určitý skutkový dej vyhodnotený nesprávne alebo neúplne (R15/2010). Posúdenie predbežnej otázky sa neodráža vo výroku súdneho rozhodnutia, čo však neznamená možnosť zvrátenia, odchýlenia, či zmeny jej právneho posúdenia vychádzajúcich z totožných skutkových okolností a skutkového deja ako je tomu v uvedenom prípade. Pokiaľ aj súd vo veci sp.zn. 16Csp/149/2019 vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia neexistencie neprijateľných podmienok v zmluve, či neplatnosti zmluvy, ide o právoplatne ukončenú vec, a takéto rozhodnutie bez ohľadu na vecnú správnosť je záväzné pre súd v ďalšom konaní a predstavuje prekážku veci už rozhodnutej. Prekážka veci už rozhodnutej (rei iudicata) znamená neodstrániteľnú podmienku konania, pre ktorú správne súd prvej inštancie konanie zastavil v súlade s § 161 ods. 2 CSP.

14. Vecne správne je tiež rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi sporovými stranami. Žalobkyňa zodpovedá za zastavenie konania podľa § 256 ods. 1 CSP, keďže uplatnila nárok, o ktorom už bolo v inom súdnom konaní záväzne rozhodnuté, pre ktorú prekážku nie je možné vo veci konať, zaťažuje ju preto povinnosť na náhradu trov konania vzniknutých žalovanému.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP, v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V prejednávanej veci odvolací súd ako dôvody hodné osobitného zreteľa zohľadnil tak procesnú situáciu v konaní, ako aj vzájomné postavenie sporových strán. Žalobkyňa, ktorá

nie je osobou kvalifikovane znalou práva, domáhala sa ochrany svojich práv procesne neprípustným spôsobom, ktorá okolnosť bola žalovanému známa a vo vyjadrení k odvolaniu len zopakoval tie svoje stanoviska a výhrady, ktoré predniesol už na súde prvej inštancie, a ktoré súd aj ex offio zohľadnil pri rozhodnutí vo veci samej. Odvolací súd prihliadal ďalej na to, že rozsah záväzkov žalobkyne priebežne uhrádzaných splátkami, predstavoval podľa prehľadu úverových vzťahov, v ktorých vystupovala ako dlžníčka (č.l. 28 spisu), dlh na úrovni cca 50.000,- eur. Zohľadňujúc postavenie žalovaného ako podnikateľského subjektu profesionálne zameraného na poskytovanie spotrebiteľských úverov zastúpeného kvalifikovaným právnym zástupcom, preto odvolací súd považoval za zodpovedajúce zásade vzájomnej vyváženosti vzťahov spotrebiteľa a dodávateľa, nepriznať náhradu trov odvolacieho konania procesne úspešnému žalovanému, keď odvolateľka (žalobkyňa) ako neúspešná sporová strana nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá. Akékoľvek ďalšie zaťažovanie žalobkyne trovami konania by znamenalo znásobovanie už tak rozsiahlych záväzkov žalovanej, pričom nepriznanie trov odvolacieho konania nepredstavuje pre žalovaného žiadny významný zásah do jeho právneho postavenia alebo majetkových pomerov.

15. Rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).